

Evangelická teologická fakulta

Posudek oponenta bakalářské práce

Název práce: Vývoj řeči u dítěte s Downovým syndromem s podporou alternativní komunikace

Jméno studenta: Anežka Gusarová

Jméno vedoucí: Mgr. Marie Ortová

Jméno oponenta: Mgr. Michaela Voldřichová

Studentka si vybrala zajímavé a aktuální téma. V současné době se rozvoj komunikace s podporou alternativní komunikace znakováním a vizualizací velmi osvědčuje napříč péčí o jedince s narušenou komunikační schopností.

Práci studentka rozdělila do přehledných kapitol, prvních pět má mít teoretický obsah, šestá potom vychází z osobní zkušenosti z práce s dítětem s Downovým syndromem (dále DS). V kapitolách vycházejících z teoretických východisek bych předpokládala větší odbornost, více definic z odborné literatury, kapitola by měla předkládat vědecká fakta, nikoliv být zahájena subjektivním zahájením: "V první kapitole stručně uvedu....."

Také je patrné několikeré opakování stejné informace nebo její části, jako například o trisomii v první kapitole či o celkovém počtu symptomů DS (str. 14)

Některé formulace jsou v odborných textech dány, například je lépe uvést "IQ na hranici pásma normy" než "IQ je na hranici normálního pásma" (str.13).

V teoretické části o vývoji řeči dítěte s DS je správná zmínka, že tento vývoj je většinou opožděn, chybí však informace o tom, že vývoj bývá v závislosti na stupni mentálního znevýhodnění také často omezen.

Na str. 17 studentka uvádí, že nápodoba je u dítěte s DS výhodou. Důležité však je, že imitace není výhodou, ale nutností pro celkový rozvoj dítěte i s běžným vývojem, natož pak pro použití znaků u jedince s narušenou komunikační schopností.

Některé příklady činností, které mohou zajistit dítěti s DS zlepšení v jednotlivých oblastech vývoje, jsou v bakalářské práci popsány velmi konkrétně, mohly by vzhledem k úrovni práce být více generalizovány (např. na str. 19 píše studentka u rozvoje jemné motoriky o vkládání kulatých tvarů do kulatých otvorů - znamená to snad, že jiné tvary se dítě neučí rozlišovat?)

Vzhledem k tomu, že komunikace znakem do řeči vyžaduje pojmenování předmětu či činnosti a doprovod tohoto slova znakem, chybí mi v teoretické části zmínka o sdílené pozornosti, bez které tento princip komunikace nelze rozvíjet. Občas je text práce méně srozumitelný, například na str. 38 je doslovně uvedeno: "...dětí s DS při osvojování komunikační metody znaku do řeči prochází přibližně stejnými stádii vývoje

kounikačních schopností." Ale není srovnání, s kým je tento vývoj stejný.

V praktické části, která je opravdu dobře popsáným příkladem dobré praxe, chybí údaj, na jaké mentální úrovni se nachází děvče, kterou měla studentka konkrétně v péči a u které praktikovala znak do řeči. Dozvíme se, že klientka navštěvovala také logopedii a orofaciální regulační terapii, není však zmíněno, zda také ostatní odborníci při práci s děvčetem užívali metodu znak do řeči. A zda ji praktikovala doma s dítětem rodina.

Co se týče jazykové stránky bakalářské práce, velmi často se objevují gramatické chyby v užívání interpunkčních znamének, nejvíce při užívání spojky či a u vložených vět vedlejších.

Práci doporučuji k obhajobě.

Zdůvodnění, závěr: Studentka si vybrala aktuální téma pro oblast narušené komunikační schopnosti. Povedlo se jí v práci popsat a zdůvodnit užití techniky znak do řeči u konkrétního dítěte, se kterým dlouhodobě pracovala.

Otázky, podněty k diskusi při obhajobě:

1. Doplnit, na jaké mentální úrovni se nacházelo děvče, se kterým studentka pracovala dle metody znak do řeči?
2. Zvážit a vysvětlit, pro které další děti s DS bude tato metoda užitečná? Na čem bude záležet, aby užití metody znak do řeči bylo úspěšné i u jiných klientů?

Práci navrhuji hodnotit stupněm: B-velmi dobře

V Praze dne 12. června 2022

Mgr. Michaela Voldřichová

podpis vedoucího práce